



עפ"א 1325/06/17 - יחזקאל בנימיני נגד ועדה מקומית לתכנון ובניה תל אביב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 1325-06-17 בנימיני נ' ועדה מקומית לתכנון ובניה תל אביב

לפני	כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
מערער	יחזקאל בנימיני
	ע"י ב"כ עו"ד אילן בומבר
נגד	
משיבה	ועדה מקומית לתכנון ובניה תל אביב
	ע"י ב"כ עו"ד אתי לוי

פסק דין

בפני ערעור על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופטת י. אונגר ביטון) מיום 14.5.17, לפיה נדחתה בקשת המערער לביטול צו ההריסה המנהלי.

בית משפט קמא קבע כי מאחר ולא הוכח שלמערער יש חניות בהיתר, ממילא לא חלות תקנות הפטור והצו מיום 30.3.17 יעמוד בעינו.

הרקע

בתאריך 8.2.17 ניתן צו הריסה מנהלי להריסת מחסומי החניה שהוצבו בחזית בית הכנסת.

ביום 15.2.17 הגיש המערער בקשה לביטול הצו דנן ולעיכוב ביצועו. לאחר שהתקיים דיון במעמד הצדדים קבע ביהמ"ש קמא ביום 30.3.17 כי ביצעו של צו ההריסה דנן יעוכב עד ליום 20.5.17.

לדברי ב"כ המערער, הבקשה דנן נדונה רק בעניין עיכוב ביצוע צו ההריסה וכי ביום 7.5.17 הוגשה הבקשה לביטול צו ההריסה המנהלי ולגביה הוחלט להותיר את צו ההריסה על כנו.

להלן בתמצית טענות המערער

1. בית משפט קמא לא נימק את החלטותיו כנדרש, בניגוד לחובת ההנמקה.



2. לא נדונה טענת המערער לפיה על הצבת המחסומים חלות תקנות הפטור ואין כלל צורך בהיתר בניה.
3. התצהיר של המהנדס, מר פנחס קינדה, שהוגש מטעם המשיבה מציג תמונה חלקית ואינו משקף את המציאות בשטח עובר להגשתו.
4. המערער לא היה מיוצג בדיון ולא התבקש לוותר על חקירת המהנדס על תצהירו.
5. צו ההריסה המנהלי דנן איננו עומד בדרישות סעיף 238 א(א) לחוק התכנון והבניה (להלן: "**החוק**") מאחר והבניה הסתיימה לפני כ-6 שנים והשתמשו במקומות החניה הללו בתקופה זו.

דיון והכרעה

מעיון בשתי ההחלטות מיום 30.3.17 ומיום 14.5.17 בעניינו של צו ההריסה המנהלי, מתברר כי באף אחת מהן לא קבע ביהמ"ש קמא כי צו ההריסה המנהלי אושר. גם אם נערך דיון במעמד הצדדים בבקשה לביטול צו ההריסה המנהלי ביום 30.3.17, מדובר בדיון בלתי ממצה, לא ברור מהפרוטוקול אם ידע המערער, אשר לא היה מיוצג בדיון זה, כי הוא רשאי לחקור את המהנדס על תצהירו אם לאו, שהרי המערער טען כי החניה והמחסומים נבנו זה מכבר. כמו כן לא ברור אם ידע המערער כי הוא רשאי למסור עדות על כך.

זאת ועוד, בית משפט קמא בהחלטתו מיום 30.3.17 לא דן בטענות המערער בנוגע לצו ההריסה המנהלי ולא אישר כלל את צו ההריסה המנהלי אלא התייחס באופן לקוני וסתמי אך ורק לעיכוב ביצוע צו ההריסה המנהלי.

גם בהחלטה מיום 14.5.17 לא נדונו טענות המערער באשר לצו ההריסה המנהלי מאחר ונקבע כי בקשתו לביטול הצו דנן כבר נדונה. אף לא נקבע דיון במעמד הצדדים בבקשה.

בית משפט קמא דחה את הבקשה וקבע כי הצו מיום 30.3.17, יעמוד בעינו, למרות שכאמור, בית משפט קמא לא התייחס כלל לאישורו של צו ההריסה המנהלי באף אחת מהחלטותיו ואף לא לטענות המערער.

אשר על כן בנסיבות הללו אני מורה להחזיר את הדיון בבקשה לביטול צו ההריסה המנהלי לבית משפט קמא, אשר יקיים דיון במעמד הצדדים, יחליט בה ויתן החלטה מנומקת, האם לאשר את צו ההריסה המנהלי אם לאו.

בנסיבות דנן אינני מוצאת מקום לחייב את המשיבה בהוצאות, כמבוקש על ידי ב"כ המערער.

ניתן היום, ט"ז תמוז תשע"ז, 10 יולי 2017, בהעדר הצדדים.